Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

introducit primogenitu in orbe terre. sic postra illi do
natui mun existimes. ita subiungit. Ha & in superiorib
hoc adnotauit. & rursum ad ipsu recurrit dicens. in pn
cipio. n ne. f. ab inicio. Ecce rursum paulu samosatenu si
mul & arriu interpretio percutit uulnere. Ha q pars
fr. ppia. hec eia filio coaptat. & p hec eia qd da alu
ud retinet. qd isto mai e. Ecce enim transformatione
mundi subsignificauit dicens. Ipsi peribunt. tu aute
permanebis. & oms ut uestimentu uetuescent. & uelut
amictu mutabis ea & mutabunt. Qd eia adromanos
dixit qa transformatus e mundu. & facilitate signu
ficans intulit. sic quibe amicty inuoluit atq. permu
tat. sic & ipse mundu & complicatus & mutatus
e. Ergo transformatione & ordinatione q fit in melio q ta
facile poterat operari. qs dicat qd in inferiori opere
alteri eguerit adiutorio. Vsq. q n erubescunt talia
insanire. Simul eia solatio maior e. cognoscere
qd n in eode statu cuncta permanent. S; illa qde mu
tabunt. ipse aute ide ipse permanet in etnu. Et annu
tui nqt n deficient. Ad que aute angloq dixit aliqn
do. sede a dextris meis q adusq; pona inimicos tuos
scabellu pedu tuoq. Ecce rursum ordinem eos facit. Si
qde futuru ostendit ut eq superent inimica. & qa
inimica eq ipsi erit eia xpi. In hoc rursum & regni de
clarat indicium. & honoris equitas. Hulla aute in
berilitate aliqtenus arbitror. eo qd dicit patre